

Sygn. akt I KO 78/21

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 13 stycznia 2022 r.,
w sprawie **A. W. C.**,
oskarżonego o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.
inicjatywy przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
wyrażonej w postanowieniu Sądu Rejonowego w B.
z dnia 22 grudnia 2021 r., sygn. akt III K [...],
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 grudnia 2021 r. Sąd Rejonowy w B. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy A. C., oskarżonego o popełnienie czynu zabronionego z art. 286 § 1 k.k., innemu sądowi równorzędnemu. Zdaniem Sądu występującego, przesłanką przemawiającą za przeniesieniem sprawy jest obecny stan zdrowia oskarżonego, który znacznie utrudnia mu dojazd do Sądu właściwego miejscowo, natomiast nie wyklucza jego udziału w rozprawie przed sądem bliższym jego miejsca zamieszkania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego w B. zasługiwała na uwzględnienie.

Analiza akt sprawy wskazuje, że w niniejszej sprawie zachodziła konieczność odstąpienia od ogólnej zasady właściwości miejscowej, gdyż przemawia za tym dobro wymiaru sprawiedliwości.

Przez „dobro wymiaru sprawiedliwości”, jako wyłączną, ale i konieczną przesłankę zastosowania w danej sprawie określonej w art. 37 k.p.k. instytucji, należy rozumieć także potrzebę skutecznego przeprowadzenia procesu w sytuacjach, w których wydaje się to mało realne bez odstępstwa od reguły wynikającej z art. 31 § 1 k.p.k., a więc zasady właściwości miejscowej sądu. Stąd też, jeżeli ustalony i potwierdzony zły stan zdrowia oskarżonego w ogóle wyklucza możliwość jego uczestnictwa w procesie przed sądem terytorialnie właściwym, odległym od miejsca zamieszkania oskarżonego, bądź wprowadzie nie czyni tego aż tak kategorycznie, ale znacznie utrudnia jego obecność na rozprawie w tym sądzie ze względu na narażanie zdrowia i życia tego oskarżonego na poważne niebezpieczeństwo, to wówczas „dobro wymiaru sprawiedliwości” wymaga, aby sprawę przekazać do sądu miejsca zamieszkania oskarżonego.

W omawianej sprawie zachodziły tego rodzaju uwarunkowania. Opinia Biegłego Sądowego przy Sądzie Okręgowym w W. z zakresu chirurgii ogólnej z 27 listopada 2021 r., przeprowadzona na wniosek Sądu Rejonowego w B. do sprawy o sygn. akt XIII K [...], jednoznacznie potwierdziła, że niemożliwy jest udział oskarżonego w czynnościach procesowych przed Sądem Rejonowym w B., natomiast może on, z uwagi na stan zdrowia, uczestniczyć w rozprawie przed Sądem znajdującym się jak najbliżej jego miejsca zamieszkania. Pozostawienie sprawy do rozpoznania w gestii Sądu właściwego terytorialnie, oddalonego blisko 200 km od W., wiązałoby się z ryzykiem graniczącym z pewnością, że oskarżony nie uczestniczyłby we własnym procesie. Analiza sprawy wskazuje, że ta okoliczność była dotychczas przeszkodą do podjęcia czynności z udziałem oskarżonego ze względu na jego dolegliwości. Sąd Rejonowy w B. wielokrotnie podejmował czynności procesowe zmierzające do rozpoczęcia sprawy, jednak okazało się to nieskuteczne z uwagi na stan zdrowia oskarżonego.

Wobec powyższego zgodzić się należało ze stanowiskiem Sądu występującego, że zaniechanie zastosowania delegacji z art. 37 k.p.k., wobec charakteru schorzeń A. C., spowodowałoby tylko dalszą przewlekłość

postępowania i pogłębiło ryzyko w ogóle jego nieprzeprowadzenia, a stan taki nie służyłby dobru wymiaru sprawiedliwości. Sytuacja zdrowotna oskarżonego uzasadniała przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W., co zagwarantuje jej szybsze rozpoczęcie i sprawny tok, a w konsekwencji umożliwi jej zakończenie w rozsądnym terminie.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.